

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Fagligt landsmøde 90 : Landsmødepapir til partiforeningerne og de delegerede

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1990

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Fagligt landsmøde 90 : Landsmødepapir til partiforeningerne og de delegerede 3

Fagligt landsmøde 90 : Landsmødepapir til partiforeningerne og de delegerede 4

Fagligt landsmøde 90 : Landsmødepapir til partiforeningerne og de delegerede 5

Fagligt landsmøde 90 : Landsmødepapir til partiforeningerne og de delegerede 6

Fagligt landsmøde 90 : Landsmødepapir til partiforeningerne og de delegerede 7

Fagligt landsmøde 90 : Landsmødepapir til partiforeningerne og de delegerede 8

Fagligt landsmøde 90 : Landsmødepapir til partiforeningerne og de delegerede 9

Fagligt landsmøde 90 : Landsmødepapir til partiforeningerne og de delegerede 10

Fagligt landsmøde 90 : Landsmødepapir til partiforeningerne og de delegerede 11

Fagligt landsmøde 90 : Landsmødepapir til partiforeningerne og de delegerede 12

Fagligt landsmøde 90 : Landsmødepapir til partiforeningerne og de delegerede 13

Fagligt landsmøde 90 : Landsmødepapir til partiforeningerne og de delegerede 14

FAGLIGT LANDSMØDE ⁹⁰

DET KØBENHAVNSKE
FAGLIGE SAMFUND
6. NOV. 1990
KØBENHAVN

LANDSMØDEPAPIR TIL PARTIFORENINGERNE OG DE DELEGEREDE

FORSLAG TIL DAGSORDEN FOR DET FAGLIGE LANDSMØDE

Lørdag

- Kl. 13.30 Åbning af landsmødet v/Bjarne Mortensen, formand for SFs Landsudvalg.
- Kl. 13.45 Valg af 3 dirigenter, 2 sekretærer og et stemme- og tællingudvalg på 7 personer. Godkendelse af forretningsorden.
- Kl. 14.00 Forelæggelse af politisk beretning og forslag til politisk udtalelse v/Bjarne Mortensen, formand for Fagligt Landsudvalg.
- Kl. 14.15 Forelæggelse af organisatorisk beretning og forslag til arbejdsprogram v/Søren Andersen, næstformand for Fagligt Landsudvalg.
- Kl. 14.30 Plenum om den politiske og organisatoriske beretning samt forslag til udtalelse.
- Kl. 15.30 Grupperarbejde om forslag til arbejdsprogram, forslag til politisk udtalelse og om beretningerne.
- Kl. 17.00 Plenum om den politiske og organisatoriske udtalelse samt forslag til udtalelse.
- Kl. 17.45 Valg af redaktionsudvalg på 9 medlemmer til behandling af forslag til politisk udtalelse.
Valg af redaktionsudvalg på 9 medlemmer til behandling af forslag til arbejdsprogram.
- Kl. 18.00 Replik og afstemning om politisk og organisatorisk beretning.

side 2

Søndag

- Kl. 09.00 Indstillinger fra redaktionsudvalget om arbejdsprogram og lovændringer.
- Kl. 09.15 Plenum, arbejdsprogram og lovændringer.
- Kl. 11.00 Afstemninger om lovændringer og arbejdsprogram.
- Kl. 11.15 Valg af formand.
- Kl. 11.30 Valg af næstformand.
- Kl. 11.40 Valg af medlemmer til Fagligt Landsudvalg.
- Kl. 12.00 Plenum om forslag til politisk udtalelse.
- Kl. 12.30 Frokost.
- Kl. 13.30 Fortsættelse af plenum om forslag til politisk udtalelse.
- Kl. 14.30 Afstemning om politisk hovedudtalelse.
- Kl. 15.00 Afslutning.
- Kl. 15.30 Afrejse.

Gode venner.

Der afholdes fagligt landsmøde den 3.-4. februar 1990, i Tårnby, København.

I bedes være opmærksomme på:

1. De delegerede skal vælges blandt de fagorganiserede i partiforening og fagklubber.
2. For at blive valgt som delegeret, skal vedkommende på valgtidspunktet have været medlem af SF et halvt år.
3. Hver partiforening/fraktion kan vælge 1. delegeret for hver påbegyndt 40. medlemmer. Det er den centrale opgørelse pr. 27. november 1989, der skal bruges.
4. For at opstille til Fagligt Landsudvalg skal man på valgtidspunktet, have været medlem af SF et år.

Fagligt Landsudvalg har fastsat følgende tidsfrister:

Sidste frist for tilmelding af delegerede, samt indsendelse af forslag der ønskes behandlet på landsmødet er den 17. januar 1990.

I dette hæfte finder du Fagligt Landsudvalgs beretning og forslag til arbejdsprogram.

En uge før landsmødets afholdelse, udsendes forslag til udtalelse, samt indkomne forslag til de delegerede.

Gebyr: Det koster 445,- kr., at deltage pr. delegeret. Det dækker rejseresurser over 75,- kr., bespisning m.m. For de delegerede fra partiforeninger, trækkes gebyret over Jeres konto på partikontoret.

Partikontoret har fået den formelle indkaldelse. Det er endvidere partiforeningen der skal foretage tilmelding af delegerede.

Vi er behjælpelig med at finde indledere til møder i partiforeningen, kontakt Kirsten Hansen 33 37 44 89 eller KENNIE KATBOG 33 37 44 79.

Såfremt I har eventuelle spørgsmål kontakt sekretariatet.

God læselyst.

Kennie Katbog
faglig sekretær

Fagligt Landsmøde 1990
er udsendt af SF's Faglige Landsudvalg.

Redaktion:
Kennie Katbog (ansv.), Søj Laurson.

Redaktionen afsluttet d. 28.12.89.

Sats:
ANSATS, Kokkedal.

Tryk:
OTM - Ikast.

Lay-out:
Søj Laurson

INDLEDNING

Det er på en gang nedslående og tankevækkende, at der endnu engang udsendes en beretning, der må konstatere, at vi endnu ikke er sluppet af med den borgerlige regering.

Der er ellers grunde nok til at få rejst en protest imod Schlüters sociale politik, men arbejderbevægelsen - herunder SF - har ikke formået at rejse en folkelig modstand stærkt nok.

SF har ellers forsøgt at komme med bud på, hvordan et politisk alternativ skal etableres og vores parti har på FLUs opfordring været til en lang række møder med såvel lederne af landets store forbund - SiD, Metal o.s.v. - men også holdt møder med hovedorganisationerne med LO i spidsen.

Mødernes konkrete resultater er meget få men allene det faktum, at de kunne holdes viser, at SF i dag er en position i arbejderbevægelsen, at vi tages alvorligt af fagbevægelsens ledelse såvel i den offentlige som private sektor.

Politisk bekræftede møderne, at SF var interessant at tale med og generelt var tilbagemeldingerne da også, at et arbejderflertal skulle bruges, hvis det kom. Dog måtte SF forstå, at det var med Socialdemokratiet som den styrende faktor.

Specielt mødet med LO var interessant, fordi vi her mødte en diskussionslyst, der afspejlede en interesse for vore tanker på pensionskasser, struktur og erhvervspolitiske områder.

Generelt kan opsummeres, at alle ønskede en fortsat dialog med partiet og at der på politiske delområder kunne samarbejdes mere konkret.

Det er af stor politisk værdi for os at fortsætte disse drøftelser, fordi de på den ene side giver os muligheder for at afprøve vore egne politiske forslag i bevægelsen, men også fordi vi via de mange informationer, der kommer ud af disse møder kan fornemme, hvor bevægelsen er placeret i det politiske spil, Socialdemokratiet fører.

Og en forbedret dialog og flere fælles udspil fra SF og Socialdemokratiet er nødvendige, hvis tilliden til et arbejderflertal er en mulighed, og det kan fungere, skal øges.

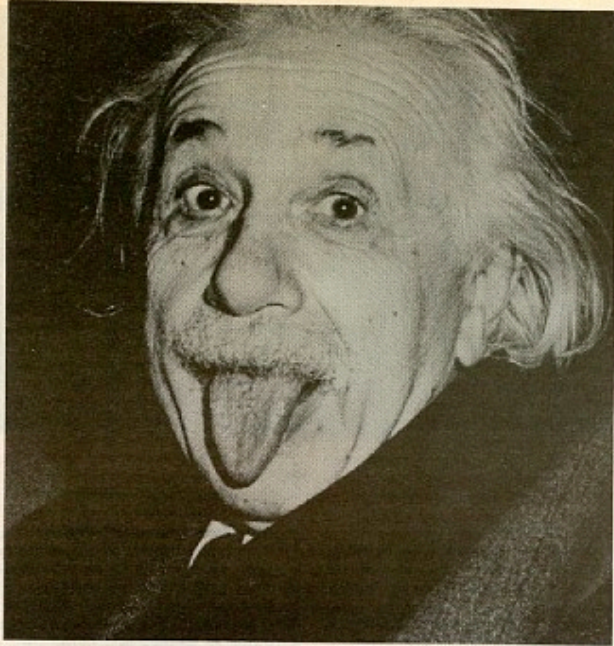
SAMARBEJDE MED DE BORGERLIGE

For SF har arbejderflertalsparolen siden starten af 80'erne været vores hovedbud på alternativet til den mislykkede socialdemokratiske krisepolitik og den borgerlige regerings angreb på de solidariske elementer i det såkaldte velfærdssamfund.

Efterhånden som det lykkedes for Schlüter-regeringen at udhule arbejdsløshedsunderstøttelse, at lægge bistandsklienter og offentligt ansatte for had og få fagbevægelsen og arbejdspladserne til at acceptere arbejdsløshedstal på mellem 250-300.000 forsvundet også håbet og troen på arbejderflertallet ind til alene, at blive en brugbar parole for SF i partiets egne diskussioner og i SF er arbejderflertalsmuligheden i dag for mange noget, der næppe kommer.

At udviklingen i partiet har taget denne drejning er på ingen måde særlig logisk, fordi SF som et socialistisk parti alene kan føre den bedste forsvarspolitik overfor nedskæringspolitik og ulighed - sammen med arbejderpartiet Socialdemokratiet.

Skal den socialistiske politik gøres mulig, er et samarbejde og flertal med Socialdemokratiet den eneste vej til at forberede de nødven-

POLITISK BERETNING

dige samfundsbydende reformer, der for alvor kan angribe styringen af den økonomiske magt og skabe større demokrati og selvforvaltning.

Et af de afgørende kritikpunkter mod arbejderflertallet er selvfølgelig Socialdemokratiets modvilje til at arbejde aktivt i et arbejderflertal. Vi tvivler på, at Socialdemokratiet for alvor vil kunne ændre sin klassesamarbejdspolitik. En sådan kritik bygger selvfølgelig på Socialdemokratiets stadig forsøg på at lave forlig med den borgerlige regering.

Vi skal ikke fordømme Socialdemokratiet, fordi de forhandler med den borgerlige regering, ej heller at de laver forlig. Men vi skal angribe indholdet af sådanne forlig og fastholde de alternative løsninger, så det bliver sværere for det store arbejderparti at gennemføre deres klassesamarbejdspolitik - med en regering der domineres af kræfter, der i den økonomiske politik ønsker at føre en blokpolitik vendt mod lønarbejderklassen.

Hvis nogle i SF har haft opfattelse af, at arbejderflertallet automatisk kunne ændre Socialdemokratiets holdning til klassesamarbejdet, så er det klart, at de betvivler muligheden for og viljen hos Socialdemokratiet for aktivt at gå ind i et sådant samarbejde og det er klart, at disse kammerater må have fået styrket deres opfattelse.

Det er dog vigtigt, at disse kammerater forstår, at arbejderflertallet ikke automatisk medfører en ændret holdning hos Socialdemokratiet, men at tingene er en proces, der udvikler sig, når mulighederne for en alternativ politik viser sig. Et andet og mere alvorligt kritikpunkt er holdningerne til det såkaldte rød/grønne flertal.

Her er der tale om, at realiseringen af arbejderflertallet ikke ligger lige fremme foran os og vi derfor må ændre strategi, så vi samarbejder bredt politisk med midterpartier - i et socialist flertal.

En sådan politisk vinkel på SFs arbejde er en naturlig ting at drøfte, når det gælder enkeltsager. Men brede politiske forlig på f.eks. den økonomiske politik med partier som De radikale og CD er utænkelige.

Desværre ser det ud til at 8 år med en borgerlig regering ikke alene påvirker Socialdemokratiet og fagbevægelsen kraftigt. Også i SF diskuteres der politiske delmål, der kan gøre partiet »interessant« igen på den politiske arena.

Og her er nok for øjeblikket et af SFs store dilemmaer.

Efter tilbagegang ved de sidste 3 valg står vi med spørgsmålet om, hvordan vi gør partiet synligt igen.

1. Skal det ske ved at holde udsalg på vore principielle synspunkter og følge Socialdemokratiet i udvindingen af deres politik?
2. Eller skal det ske ved at fastholde arbejderflertalspolitikken og så fastholde og forstærke vores argumentation om at arbejde frem imod en socialistisk reformpolitik?

SKAL KLASSEKAMPEN PÅ PENSION?

Spørgsmålene er blevet højaktuelle i forbindelse med pensionsdebatten i partiet. Her rejser spørgsmålet fra FLU om et socialistisk parti kan rejse forslag i Folketinget, der vil

side 3

medføre, at partiets eneste økonomiske samfunds-gennemgribende reform smadres, for at bane vej for mulige forliger på pensions-området?

Svaret fra FLU har været nej til pensions-forslaget.

Vores hovedargumenter har været:

- At den økonomiske omfordeling skal sikres via omfordelingspolitik, hvor produktions-apparatet skal betale for samfundets sociale ydelser.
- Forrentningen af pensionsopsparingerne skaffes via samfundsproduktionen.

Ved pensionsforslaget varslar SF, at man har opgivet angrebene på værditilvæksten.

- Gennemføres forslaget er der lagt gift ud for SFs ØD-forslag.
- Pensionsforslaget indebærer indgreb i overenskomsten og kan kun gennemføres via en form for social kontrakt.
- At pensionsforslaget betyder øget arbejdsløshed, fordi lønandelen er omdrejnings-punktet.
- At statens udgifter stiger, fordi man lø-bende skal indbetale til alle arbejdsløse og bistandsklienter udover den udbetalte under-støttelse.

Dette vil, når SF ikke har politisk magt til at hindre det, betyde massive angreb på disse gruppers økonomiske tilskud.

- At den centrale fond lægges i graven og vi mister et overordnet styringsapparat til in-vesteringerne.
- At SF på denne måde legaliserer »privatisering« af sociale samfundsforpligtelser.

FLU har i lang tid advaret fagbevægelsen mod at bruge overenskomsterne til at gennemføre en pensionsreform på bekostning af lønningerne. SFs nuværende forslag indebærer tvangsopsparingen af lønnen til pension-iser for de grupper der ikke har det i dag - hvor hovedparten er lavtlønnede og vil blive ramt hårdt af lønskatten.

Vi er derfor af den opfattelse, at forslaget må stemmes ned på partiets landsmøde og i stedet erstattes med en udtalelse om virksom-hedsdemokrati og økonomisk demokrati, der skal følges op af en massiv kampagne i partiet.

Det er mobilisering af lønarbejderne, der er

brug for og alle ved, at forslag om tvungen lønindgreb ingen mobilisering skaber for social-istiske ideer. Tværtimod. Pensionsreform-en er derfor, efter FLUs opfattelse, et skridt i den forkerte retning. Den gør muligvis SF mere synlig - i et kort tidsrum - men betyder også, at lønarbejderens fornemmelser af, hvor forskellen mellem Socialdemokratiet og SF er, udviskes.

Men lige netop virksomhedsdemokrati, større selvforvaltning i den offentlige sektor og reformpolitiske krav på det økonomiske, socialpolitiske og demokratiske område skal være hovedhjørnestenene i SFs fastholdelse af de socialistiske værdier. Sammenkædet med en stærk miljø- og ligestillingspolitik vil disse elementer kunne udgøre en kraftig alter-nativ politik, der kan diskuteres i fagbevægelsen og på arbejdspladsen.

SF skal turde sætte klassekampen ind i et perspektiv og SF skal turde snakke socialisti-ske samfundsforandringer som alternativet til Socialdemokratiet.

SF skal i højere grad betone forskellen mellem os og Socialdemokratiet og vise, at den grundlæggende forskel på de 2 partier er, at vi er det samfundsforandrende parti.

Presset skal øges på det parti, hvis målsæt-ning er at bevare samfundsstrukturen uanset den kendsgerning, at det også dybest set bety-der bevarelse af klasseforskellene, uligheden, arbejdsløsheden og giver grobund for egois-men og racismen.

SF må gå mere aggressivt ud og kritisere den politik, der fastholder en arbejdsløshed på over 250.000 mennesker, der ikke kan skaffe praktikpladser og uddannelse til de unge, der forringer de socialt dårligst stillede gruppers vilkår og som konstant retter spare-iveren mod mennesker, hvis situation i forvejen medfører depressioner og menneskelig op-løsning.

Vi må gå mere aggressivt til i offensiven med vores alternative forslag og også skarpt kritisere Socialdemokratiet, hvor de deltager i en sådan politik.

Men det er ikke nok at rette blikket imod Socialdemokratiet. Også - og måske især - fagbevægelsen bærer en stor skyld i denne ud-vikling og heller ikke vi på venstrefløj kan sige os fri.

EF-KAMPEN

En anden problematik i den forbindelse er EF-valget og partiets dilemma i denne forbin-delse. Valget var vigtigt, fordi vi står overfor en yderligere integration i EF.

Her tænkes på realiseringen af det indre marked ved udgangen af 1992 men også de øgede aktiviteter omkring økonomisk og poli-tisk union.

SF er det eneste modstanderparti, der er til-bage i det danske folketing, og som sådan har vi en stærk forpligtelse til at fremføre vores modstand mod udhulingen af den danske selvstændighed.

Her retter kampen sig nu mod spørgsmålet om en økonomisk-, en mønt- og en politisk union.

Men SF er også et parti, der retter sit ar-bejde ind i forhold til de organer, vi arbejder i og derfor skal SF arbejde aktivt i EF-parlamentet, når vi nu er der.

Det er præciseringen af, hvordan vi arbej-der i EF, partiet mangler og her er det vigtigt at slå fast, at vores EF-modstand ikke må hindre os i at skabe en bred Europa-politik, der også indeholder en aktiv rolle for SF i EF.

Specielt omkring det indre marked må vi som faglige se de farer, der ligger i fagbevægelsens integration i EFs omfattende politiske apparat og SF må præcisere, at arbejds-mar-kedspolitik afgøres i de enkelte lande.

Derimod må vores pres i fagbevægelsen gå på stadig større samarbejde blandt de faglige organisationer, fordi det indre marked be-tyder, at kapitalen kan bevæge sig frit inden- for EF-området og nå derhen, hvor den kan udvikle sig hurtigst.

Det kræver en højere grad af koordinering - på områder som løn, arbejdstid og miljø - og tanker som koncernsamarbejde evt. kon-cern-overenskomst for EF-området må tages op til diskussion.

Samtidig med et stadigt mere intenst fagligt samarbejde i EF og det øvrige Europa, bliver en af SFs vigtigste opgaver at udbygge og styrke det nordiske samarbejde.

I Norge, Finland og Sverige kører EF-debatten på høj blus og vi kan meget vel om nogle år opleve at 2 eller 3 lande glider ind i EF.

Uanset om dette sker eller ej, er et stærkt nordisk samarbejde vigtigt for os.

FLU har i mange år haft samarbejde på fag-ligt plan med SV, Norge og VPK, Sverige.

Dette samarbejde er udvidet til nu at om-fatte Folkealliancen i Finland og en samling af alle 4 lande har også givet muligheder for at udvide perspektivet med dette samarbejde.

På en konference i Finland og senere i Norge er det bredere perspektiv blevet drøftet og alle 4 partier har udtrykt ønske om en fa-stere koordinering mellem vore faglige sekre-tariater, en koordinering der via konferencer kan føre til fællesinitiativer i forhold til kon-cernsamarbejde, arbejdsmiljø, politiske dis-kussioner om virksomhedsdemokrati, øko-nomisk demokrati og erhvervspolitik.

MIDTVEJSFORHANDLINGERNE

Her tænkes først og fremmest på den rolle, fagbevægelsen spiller, når den deltager i tre-partsforhandlinger samtidig med, at Schlüter-regeringen forstærker sine indgreb overfor grundlæggende rettigheder, lønarbejderne har tilkæmpet sig.

Fagbevægelsen bruges i et kæmpespil, hvor man først accepterer 4-årige overenskomster med reiten til lønforhandlinger efter 2 år og derefter trækkes igennem tre-partsforhandlinger, der ender resultatløst og endelig trues med 10% nedskæringer ved et evt. politisk indgreb i forbindelse med midtvejsforhandlingerne.

Spillet går ud på at gøre fagbevægelsen medansvarlig for den borgerlige ødelæggelsespolitik og vil bevægelsen ikke være med uden at få bare de mindste af sine krav opfyldt, så trues lønarbejderne med signaler om lønnedgang.

Men fagbevægelsen lod sig selv spænde for den borgerlige regeringsvogn.

Efter OK 87 troede fagbevægelsens ledelse på regeringens erklæringer om tre-partsdrøftelser - løsmuligheder - hvis løstigningerne holdt sig under udlændets stigning og reelle forhandlinger om pensionsreform.

I virkeligheden var troen på at få den borgerlige regering med på en solidarisk pensionsordning dødsdømt fra starten, fordi specielt Venstre i regeringen ganske klart havde sagt fra. Der var forbund i fagbevægelsen, der under hele processen anbefalede at trække sig ud af tre-partsforhandlingerne. F.eks. SID, men disse advarsler blev fejlet til side.

Fagbevægelsens deltagelse i tre-partsforhandlingerne under en borgerlig regering legaliserer ikke alene den borgerlige regering, men besværliggør selvfølgende også Socialdemokratiets politiske handlemuligheder, fordi fagbevægelsens accept til et forhandlingsresultat automatisk binder Socialdemokratiet politisk.

Selv om Socialdemokratiet ønsker klasse-samarbejdet, var de i denne forbindelse sat ud af spillet, fordi de ikke direkte sad med vedbordet. Det umuliggjorde derfor også en mulig enighed med SF om at spille en mere aktiv rolle op til Midtvejsforhandlingerne, men gav selvfølgelig vores parti frit spillerum.

Umiddelbart fremstår tre-partsforhandlingerne som den borgerlige regerings taktiske manøvre til at få ro til at udsende deres signaler til arbejdsgiverne om, hvordan Midtvejsforhandlingernes rammer - nemlig 10% lønreduktion.

Det er beskæmmende, at fagbevægelsens ledelse selv efter dette udspil fortsatte forhandlingerne og endnu mere beskæmmende - at selv efter Midtvejsforhandlingernes helt unacceptable resultater - at fagbevægelsen pressede hårdt på for at få forhandlinger i gang imellem regeringen og Socialdemokratiet om deres 2 »historiske« planer.

TREPARTS-FORHANDLINGER

Fagbevægelsens tre-partsforhandlinger var også en bøn overfor de mange offentligt ansatte. Ved at sætte pensionsspørgsmålet på dagsordenen havde man på forhånd solgt de mange offentlige ansatte, der allerede havde en pensionsordning.

Var LO parat til at acceptere pension i stedet for løn, var det sikkert, at den borgerlige regering ikke ville give egentlige lønforbedringer til offentligt ansatte.

De offentlige arbejdsgivere havde forstået signalet om pension og 0 løn og de private arbejdsgivere havde forstået regeringens udspil om en minus-overenskomst.

Fagbevægelsens ledelse forstod også signalet. Lavede man ikke selv en løsning, der indebar reallønsforringelser, ville Schlüter bruge politisk magt til at gennemtruffe den.

LO og de store forbund spillede sig selv skakmat. Man kastede sig på håren og accepterede en løsning på samlet 2½% - en løsning, der lå på 1½% under det, den borgerlige regering havde accepteret 2 år før, fordi lønningerne i udlændet var steget 4%.

Følgerne for de offentligt ansatte blev klart mærkbare.

Det var som vi tidligere havde set det umuligt at flytte %-rammer.

Udover den alt for lave ramme betød de offentlige ansattes overenskomst, at der blev oprettet nye lokalpuljer (fæderøvspuljer), at der blev gennemført en særlig lav projektion for unge og for dele af de ansatte blev der dårligere vilkår for tillidsmandsarbejdet.

FLU anbefalede at der blev stemt imod begge overenskomst-forlig, også selv om der i de offentlige ansattes kommande forlig lå enkelte forbedringer, f.eks. barselsreglerne.

SFs rolle i Overenskomsten blev hurtigt centrert om en indbyrdes politisk diskussion om SF som samarbejdsgiver. Dette skyldes især, at SFs repræsentant i Kommunernes Landsforenings lønudvalg gik offentligt ud og anbefalede OK-resultatet og blev bakket op af SFs repræsentanter i Amtsrådsforeningen.

På denne måde fik SF 2 meldinger udsendt, selv om den ene var arbejdsgiversiden og den anden arbejdsgiversiden.

Partiet og FLU har haft fælles møder med de implicerede parter og vi er kommet overens om en tættere og bredere koordinering næste gang, ligesom der vil blive arrangeret en konference om SFs rolle som arbejdsgiver.

Fagbevægelsens deltagelse i tre-partsforhandlingerne og mere eller mindre konstante pres på Socialdemokratiet - for at få et samarbejde i gang med den borgerlige regering - står i skrigende kontrast til de overgreb, medlemmerne udsættes for.

Der er i krisetiden - fra slutningen af 70'erne og til i dag - sket en glidende overgang fra det naturlige i at være fagorganisert og til en stadig voksende fagforeningslede hos medlemmerne.

DEMOKRATI I FAGBEVÆGELSEN

Denne fagforeningslede skyldes flere ting, bl.a. at det har været den borgerlige regerings bestemte mål at lægge så mange byrder over på A-kasserne som muligt, så de faglige kontingenter vil stige til højder, der medfører problemer for flere lønarbejderfamilier.

Derudover har der været og bliver der ført en ideologisk kamp mod pligten til at organisere sig - en kamp der lettes af det urimelige i, at specielt LO-forbundene binder sig ensidigt partipolitisk til Socialdemokratiet.

Men en anden og helt afgørende forudsætning er den stadig større umyndiggørelse af medlemmerne, der er sket fra fagbevægelsens egen side overfor medlemmerne.

Udviklingen af et classesamarbejde med en regering, der i lange perioder fører klasseren politik vendt mod fagbevægelsens medlemmer, kan kun skabe forvirring.

En yderligere forvirring opstår, når fagbevægelsen ikke tør bruge den styrke, den trods alt er i besiddelse af, når den har mulighed for det. Her er det specielt ved overenskomstfornyelser, medlemmerne forventer stærke signaler.

Endelig vendes forvirring meget let til ledelse, når medlemmerne oplever, at når de selv går i aktion, så modarbejdes de af de ledere, der skulle varetage deres interesser.

Et afgørende punkt i denne umyndiggørelsesproces kom, da ledende forbund ved overenskomst-fornyelserne i 1981 og 1983 vendte strejkevåbenet mod medlemmerne i stedet for mod arbejdsgiverne.

I forbindelse med de overordnede problemer fagbevægelsen har, er yderligere de tiltagende faggrænse- og arbejdsmiljøproblemer, der for alvor tog fat, da den teknologiske udvikling tog fart.

Frygten for arbejdsløshed og overflodiggørelse medførte mange interne problemer i fagbevægelsen og da arbejdsgiverne i starten af 80'erne fik vind i sejlene - via den borgerlige regering - blev ord som fleksibilitet og rentabilitet almindelig hverdag på landets arbejdspladser.

Specielt betød indførelse af den nye teknologi, at man opdagede nye arbejdsmiljøproblemer, som man nok har haft tidligere, men som ikke var blevet taget særligt seriøst.

side 5

side 6

ET BEDRE ARBEJDSMILJØ

Brugen af stadig flere kemikalier i arbejdsprocesserne medførte, at fagbevægelsen selv måtte gå ud og forske i disse problemer, en forskning der meget hurtigt viste, at arbejderne i årtier har arbejdet i miljøer, der har medført alvorlige skader og død. Sager som EPOXY, MALERSYNDROM, ASBEST og senest ETERNIT viser, at hvor arbejdsgiverne alene råder, er menneskelig omkostningsbestemt faktor og intet andet.

Men også omlægningen af arbejdsprocesserne, alene-arbejde og truslen af om det næste gang er din tur til at blive arbejdsløs, skabte åbningen til diskussionen om det psykiske arbejdsmiljø. Problemet med synliggørelsen af det psykiske arbejdsmiljø er, at det ikke anerkendes som noget, man kan måle, fordi det ofte er langtidspåvirkningerne, der er de skadelige.

Et andet problem er, at det opfattes som den enkeltes eget problem, som noget privat man ikke taler højt om.

Man ved imidlertid fra undersøgelser, at det psykiske arbejdsmiljø - sammen med brugen af kemikalier - bliver det alvorligste problem i fremtiden og fagbevægelsen SF har en forpligtelse til ikke alene at påpege disse problemer.

Der skal presses på og eventuelt bruges magt til at hindre yderligere borgerlige nedskæringer over for arbejdsløse, bedriftsundersøgelsen, arbejdsmiljøforskning og de arbejdsmedicinske klinikker.

Fagbevægelsen har måske været klar over den nye udviklingsfare, når det gælder forandringen af erhvervslivet. Men meget få har vel så tidligt som i starten af halvfjerdsen forestillet sig de faggrænseproblemer, den nye teknologi ville medføre for de gamle fag-lærte uddannelser.

FAGBEVÆGELSENS NYE STRUKTUR

I årevis har man i LO forsøgt at skabe en ny struktur indenfor fagbevægelsens rammer - uden held.

Den traditionelle kamp om medlemmerne - imellem forbundene - forhindrede en strukturalægning, der kunne gavne alle - hvad enten de var faglærte eller ufaglærte.

Den traditionelle fagstrid kørte med Metal og SiD i spidsen og det hele endte på LO's repræsentantskabsmøde i november med et forlig, der går på 1½ ben.

SF har siden 1978 stået for en struktur i fagbevægelsen, der betød industriforbund. For SF var det afgørende i strukturspørgsmålet, at man organiserede sig efter hvilken industrigren, man tilhørte, således at en arbejdskamp kunne lamme væsentlige dele af samfundet, blot et industriforbund besluttede sig for det.

Væsentligt for SF var/er også en demokratisering i fagbevægelsen. Vi har den grundlæggende holdning, at beslutningerne skal træffes så langt nede i systemet som muligt og at urafstemningsprincippet skulle/skal indføres, så alle valg blev direkte.

Endelig mente/mener vi, at LO's rolle alene skulle være koordinerende og ikke beslut-tende og at de enkelte forbund selv kunne afgøre deres overenskomstforhold og selv afgøre, om de ville konflikte.

Deretningslinier, der nu er vedtaget for udviklingen af strukturen, afviger væsentlig fra vores vedtagelser.

Hovedideen i den nye struktur er at organisere sig efter arbejdsgiveren og i endnu større enheder, hvilket giver strukturen en stor svag-hed i de mange uensartede faggrupper, der nu skal samarbejde.

Derudover fremmes demokratiet ikke - snarere tværtimod. Forbundene skal selv klarlægge deres kompetence, men der ligger klare retningslinier for, at LO's rolle bliver mere fremtrædende og man kan med rette frygte for, at beslutningerne fjernes endnu mere fra arbejdspladserne end de er i forvejen.

Endelig er Dansk Metal, Dansk El-forbund og Grafisk Kartels nej til strukturen selv sagt et problem, fordi det er svært at forestille sig et Metalarbejderforbund, der ikke aktivt arbejder for at fremme deres egen opfattelse af, hvordan fagbevægelsen skal fungere.

Derimod må det siges at være positivt, at fagbevægelsen endelig er kommet i gang med diskussionen om karteldannelser og at størstedelen af LO-bevægelsen har tilsluttet sig de nye tanker.

Netop denne kendsgerning kan være det afgørende led i udviklingen af en enhedsbevægelse, hvor alle offentlige og private ansatte er organiseret i een og samme hovedorganisation.

SF's rolle i den nye struktur-diskussion bliver at fremme demokratiet mest muligt indenfor den nye strukturs rammer. Diskussionen frem til 1995 om den lokale struktur og hvilken kompetence, der skal lægges ud lokalt er derfor fantastisk vigtig, at SF's faglige folk forholder sig aktivt til.

Endelig skal vi også forholde os til den nye struktur ud fra den kendsgerning, at vores faglige kamp fra 1992 skal udvikle sig bredere i forhold til, at hele EF-området nu bliver vores arbejdsplads.

Her kan den nye struktur vise sig at være en fordel, fordi fusioner og virksomheds-sammenlægninger nødvendigvis et bredere koncern-samarbejde.

Ved at organisere sig efter, hvem arbejdsgiveren er, sikrer vi mere end tidligere at mange flere, der styres af samme arbejdsgiver, er organiseret samme sted.

Vi må i forbindelse med det åbne marked i EF derfor også seriøst diskutere fælles overenskomster, koncernvis indenfor EF, for at være et kvalificeret modspil overfor kapitalens bevægelser og stadig større samling via fusioner.

BRYD ETPARTI-SYSTEMET

Et afgørende spørgsmål bliver kampen for at frigøre fagbevægelsen fra sin ensidige politiske binding. Skal tilliden til bevægelsen genskabes og skal der skabes tillid til en samling af offentlige og private ansatte i een bevægelse, skal frigørelsen fra de partipolitiske bindinger og tiltag til mere demokratiske beslutningsprocesser fremmes, hvilken er en klar opgave for SF's faglige folk.

Derudover skal vi være langt mere aktive i venstrefløjens samarbejde i fagbevægelsen. Overenskomstfornyelsen i '89 viste, at venstrefløjens ikke var i stand til at mobilisere mod nedskæringsforligene.

Årsagerne til dette er mange, både politiske og holdningsmæssige, men især aktiviseringen og diskussionerne på arbejdspladserne manglede.

Problemerne for venstrefløjens er i meget høj grad organisatoriske og har taget til i styrke i takt med, at DKP's faglige styrke er blevet svagere. Det er en konstatering vi søs

Sfere må acceptere, fordi vi ikke selv har været i stand til at udfylde det organisatoriske hul i forbindelse med vores tiltagende faglige styrke.

Omdrejningspunktet for venstrefløjens arbejde har i høj grad været nogle få fagforeningers offervilje til arbejdskraft og organisering. Disse fagforeninger har for de flestes vedkommende været domineret af DKP og i kraft af deres omfattende aktivitet har de også kunnet få den helt afgørende indflydelse på det politiske indhold.

I forbindelse med den stadig dalende aktivitet blandt venstrefløjens faglige folk, er det net af tillidsmands-ringe, der blev bygget op omkring 1985-konflikterne, smuldreret og meget få tillidsmandsringe fungerer i dag.

Den udfarende kraft i dette arbejde lå i København, hvor også koordineringen af arbejdet lå.

I forbindelse med OK 89 blev tillidsmandsringen i København ændret fra at være en aktiv ledelse af OK-kampen til at være statistisk. Dette skyldes dannelsen af et »Formandsinitiativ«, der i starten af sine aktiviteter havde rimelig succes.

LØJTNANT-OPRØRET

Presset på flere socialdemokratiske fællesorganisationer agedes og politiske faglige udtalelser, der opfordrede til en mere aktiv linie skabte via fællesorganisationerne en situation, der godt kunne tydes som en optøning af fagforbundenes klasesamarbejdslinie.

»Løjtnanternes Oprør« skabte på denne måde håb om en bredere koordineret indsats mod tre-parti-forhandlingerne og OK-forlig.

Det hele fusede imidlertid ud, fordi Socialdemokratiske ledere i FO-organisationerne i den afgørende fase ikke ønskede den aktivitet, som man havde været med til at bakke op.

Overenskomstfornyelsen blev ikke aktivt bekæmpet af fagbevægelsens venstrefløj, fordi »Formandsinitiativet« alene traf beslutningerne og tillidsrepræsentanterne fik blot besked på hvilke ting, de skulle udføre.

Det er historisk beviset, at aktivitet skabes nede fra og de største mobiliseringer ikke skabes på fagforeningskontorerne men af tillidsrepræsentanterne og arbejdspladserne.

Derfor blev formandsinitiativets aktiviteter ikke en succes. Ved at undlade at inddrage tillidsfolkene i beslutningsprocesserne, fik man ikke den aktivitet på arbejdspladserne, som kunne have fastholdt FO-lederne på deres løfter.

Da endelig situationen opstod, havde venstrefløjens ikke mobiliseret til aktioner, der ville være blevet gennemført, hvad enten FO ville være med eller ej.

Situationen er et klassisk eksempel på, hvordan aktivitet ikke skabes og beviser klart at mobilisering, hvad enten det gælder overenskomster eller politiske forandringer, ikke kan skabes fra toppen.

Selvfolgelig kan man ikke tage afstand fra, at fagforeningerne ligesom i '89 skal lægge pres på Fællesorganisationen, men det er vigtigt at forstå at skal vi skabe situationer, som dem vi oplevede i 1985 igen, skal hullet til tillidsmandsringen udfyldes og der skal være faglige folk fra vores parti, der er parat til at ofre sig for den opgave.

FAGLIGT LANDSUDVALG

ORGANISATORISK BERETNING FOR PERIODEN 1987-1990

INDLEDNING

Vi har traditionen tro også i denne periode haft flere valg. Som vi selvfølgelig har brugt mange ressourcer på.

Der har været folketingsvalg, EF-valg og kommunalvalg. Ved alle 3 valg er SF gået tilbage. Det betyder selvfølgelig, at vi må gøre os nogle alvorlige overvejelser, om såvel de organisatoriske som politiske grunde hertil.

Den parlamentariske tilbagegang har desværre også givet sig udslag i medlemsfratag. Begge dele har fået konsekvenser for partiets samlede økonomi. Og Fagligt Landsudvalg er blevet ramt af nedskæringer.

Det bliver derfor afgørende i den næste periode, at få skabt det politiske program, der igen kan bringe partiet styrket frem.

Partiet må bruge sine ressourcer til i meget højere grad, at markere sig mellem valgene, og arbejde for at få forstærket samarbejdet med græsrodsbevægelserne - ikke mindst fagbevægelsen. Sådanne prioriteringer må nødvendigvis også sætte sit præg på partistrukturen, som den måde der køres kampagne på.

Vi skal i langt højere grad arbejde udadvendt og gennem konkrete initiativer, få aktiviseret og skabt ringe iv andet, først og fremmest blandt dem der ikke er partiorganiserede. For uden dem flyttes der ikke hegns-pæle.

FOLKETINGSVALG, EF-VALG OG KOMMUNEVALG

Vi har naturligvis deltaget i den politiske og organisatoriske planlægning af valgkampene.

Vi har som besluttet på det sidste faglige landsmøde udsendt, til vores arbejdspladskontaktet, alt det materiale der udarbejdes på centralt hold, fra valgavis, til emnepejcer.

Det har der været megen tilfredshed med, og vi håber naturligvis at materialet er blevet uddelt.

Vi bør overveje fremover, hvordan vi kan tage mere målrettede faglige initiativer i forbindelse med valgene, lokalt som centralt.

MIDTVEJSFORHANDLINGERNE

Som optakt til midtvejsforhandlingerne afholdt vi møder i en række amter, hvor vi udover OK-89 også diskuterede det faglige arbejde på amtsplan.

Fremmødet til disse arrangementer var meget svingende.

Til at fremme de politiske og organisatoriske tiltag i forbindelse med midtvejsforhandlingerne, nedsatte Fagligt Landsudvalg et overenskomstudvalg, der sammen med det faglige sekretariat skulle forestå arbejdet.

Udvalget udarbejdede en uddelingsavis, forslag til overenskomstudtalelse og løbende overenskomstinformation med fakta om forhandlinger, beregninger m.m.

Materialet blev sendt til partiforeninger, faglige kontaktpersoner og arbejdspladskontakter. Vi mener, at al vort overenskomstmateriale gav et godt grundlag for de fagligt aktive, så de var vel informeret og dermed kunne styrke kampen for et godt overenskomstre-sultat.

Generelt synes vi, at overenskomstudvalget lavede et godt stykke arbejde i forbindelse med midtvejsforhandlingerne.

Fagligt landsudvalg udsendte løbende pressemeldelser for at tilkendegive vor holdning til forhandlingerne.

Dagen efter KTO-forliget (forliget på det kommunale område) foretå, udsendte vi hele forliget og senere kommenterede vi forliget og opfordrede til at stemme nej, dog skulle vi have været tidligere ude med vor holdning til KTO-forliget.

Der ligger et godt organisatorisk grundlag for, at vi i forbindelse med overenskomstfor-handlingerne i 91 kan være med til at skabe mere aktivitet og dermed forhåbentlig et godt resultat.

side 7

RODE ARBEJDSGIVERE

SF har jo også fået arbejdsgiverroller, gennem vores repræsentation i lønudvalgene i, Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, og Foreningen af Kommuner i København Amt.

Vi skal til at lære at sidde på begge sider af bordet.

Der er nedsat en baggrundsgruppe, der skal understøtte vores 3 røde arbejdsgivere i lønudvalgene.

Arbejdet har stort set fungeret godt. Men Fagligt Landsudvalg havde en anden vurdering af KTO forslaget.

Vi har i Fagligt Landsudvalg vedtaget et oplæg til HR-bestyrelsen, om hvordan dette arbejde fremover skal organiseres.

Fagligt Landsudvalgs oplæg blev godkendt. Og det betyder at vi næste gang der er overenskomstforhandlinger, udvider baggrundsgruppen, som er dem der sammen med FU, skal udtage hvilke krav vi som røde arbejdsgivere mener der skal arbejdes for. Det er FU der afgør hvordan der skal stemmes til forligene som arbejdsgivere. Det er fagligt landsudvalg der vedtager hvilke krav vi som ansatte skal arbejde for, og det er FLU der vedtager hvordan vi anbefaler de ansatte at stemme når forligene foreligger.

Det er samtidigt besluttet, at vi i efteråret 1990, skal lave en konference sammen med Kommunalpolitisk Landsudvalg, om røde arbejdsgivere. Hvordan skal vi arbejde her?, hvordan skal vi optræde? etc.

ARBEJDSMILJØET

Vi har de seneste år opprioriteret det arbejdsmiljøpolitiske arbejde. Det fremgår af den hoveddeltagelse der blev vedtaget på det sidste landsmøde, at vi skal forsøge at få gjort kampen for en renere verden og et bedre miljø, til et af de mest centrale krav der skal kæmpes for.

På sidste faglige landsmøde, blev der forelagt et udkast til arbejdsmiljøprogram.

Et udvalg der blev nedsat af Hovedbestyrelsen og Fagligt Landsudvalg udarbejdede forslaget til arbejdsmiljøpolitisk program som blev forelagt det faglige landsmøde, og på baggrund af diskussionen her, har det efterfølgende været til debat i partiforeningerne i 7 måneder, hvorefter Hovedbestyrelsen vedtog det på mødet i december 1989.

Der har også været arrangeret en konference om EF og Arbejdsmiljøet, som var utroligt velbesøgt med ca. 100 deltagere.

Vi må forsøge at få aktiviseret dem vi arbejder sammen med, som de bevægelser vi er en del af, for at få den til at gøre kampen for et bedre miljø til et hovedområde.

Udvalget har også bistået vores arbejdsmarkedspolitiske ordfører med initiativer i folketingsarbejdet på det arbejdsmiljøpolitiske område.

side 8

PENSIONSREFORM OG VIRKSOMHEDSDEMOKRATI

Som det er jer bekendt har HB udsendt et forslag til ny pensionsreform, samt et nyt VD-forslag.

Vi har været repræsenteret i de udvalg som har udarbejdet forslagene. Men vores synspunkter er ikke blevet dækket ind, hvorfor vi til landsmødet fremsætter de forslag HB har nedstemt.

Vi fik dog igennem, at forslagene til pensionsreform sammen med forslaget til VD, skal behandles på partiets landsmøde.

Af den politiske beretning fremgår, vores synspunkter på dette område.

FAGLIGT PROGRAM OG SOCIALISME ÅR 2000

Vi vedtog på landsmødet i 1987, at faglige landsudvalg i slutningen af 1989, skulle påbegynde udarbejdelsen af et nyt fagligt program. Dette arbejde har vi som en af de få ting i arbejdsplanen, ikke fået sat i værk. Det bliver derfor en central opgave for det kommende udvalg.

Vi foreslår i arbejdsprogrammet at Fagligt Landsudvalg og de faglige skal gå aktivt ind i debatten om det nye handlings- og principprogram, »Mod Nye Tider».

Vi foreslår derfor at Partiets forslag til nyt program, gøres til et tema på vores faglige landsmøde i oktober, således at vi herfra kan fremsætte vores forslag på partiets program på landsmødet i november 1990.

Vi skal sammen med partiets programudvalg arrangere en konference om fagbevægelsen i 90'erne, den finder sted den 7.-8. april 1989.

Og den 24.-25. februar 1990 skal der arrangeres en ØD/investeringspolitisk konference.

På den baggrund lægges der et godt udgangspunkt for, at vi kan udarbejde et nyt fagligt program.

ARBEJDSLØSHEDSLOVGIVNINGEN

Vores A-kasseudvalg har bistået vores arbejdsmarkedspolitiske ordfører, Lilli Gyldekilde, med initiativer på arbejdsmarkedsområdet, specielt har Hvidbogen fra Arbejdsministeriet været genstand for grundige diskussioner.

Der har været enighed om meget massivt at skulle gå imod, de tiltag de borgerlige har planlagt overfor vores A-kassesystem.

SFU

Vi har i denne periode haft et godt samarbejde med SFU's faglige udvalg. SFU har i FLU berettet om SFU's voksende faglige basis og større indflydelse i det faglige arbejde lokalt som centralt. Vi er således blevet grundigt orienteret om LO's nye struktur for det faglige ungdomsarbejde og den deraf følgende nedlæggelse af LLO.

Det har været frugtbart for FLU med den tætte kontakt. Vi håber også SFU har haft glæde af samarbejdet.

NORDISK FAGLIGT SAMARBEJDE

På det Nordiske plan er samarbejdet på det faglige område blevet udvidet, idet Finlands Kommunistiske Parti også er blevet en del heraf.

Det består derudover af Socialistiske Venstre, SV, Norge, Venstrepartiet Kommunisterne, VPK, Sverige.

Arbejdet er organiseret med årlige faglige sekretærmøder. Som blandt andet har mundt ud i afholdelse af Fælles Konferencer. Der blev afholdt en konference i Helsinki, hvor temaerne var EF, Koncernsamarbejde på tilidsmandsniveau, samt den Nordiske Velfærdsmødel.

I december har vi afholdt en konference i Oslo, hvor de samme temaer blev diskuteret.

I forbindelse med det faglige landsmøde afholdes der møde for de faglige sekretærer, hvor de konkrete planer for nye initiativer skal diskuteres.

STYRKELSE AF DEN FAGLIGE ORGANISERING

På sidste faglige landsmøde blev der sat kraftigt fokus på at vi skulle styrke det faglige arbejde, dels ved at det skulle gøres mere udadvendt, dels ved at informationen og skolen skulle opprioriteres. Vi skulle endvidere arbejde for at det faglige sekretariat mandsskabsmæssigt blev udvidet.

FAGLIGE KONTAKTPERSONER

Vi har afholdt en række distriktkonferencer, hvor der blev sat fokus på den faglige organisering og hvilke tiltag man som faglig kontaktperson kan tage. Flere steder har disse møder mundt ud i dannelsen af amtsfaglige grupper. Det var henholdsvis formand eller næstformand samt den faglige sekretær der deltog. Derudover har den faglige sekretær rejst rundt til en række partiforeninger og holdt oplæg om den faglige organisering.

FAGLIG HÅNDBOG

For at styrke den faglige kontaktperson i arbejdet er der udsendt en faglig håndbog. Heri er beskrevet målsætningerne for den faglige kontaktpersons arbejde, og hvordan vi mener partiforeningen skal arbejde med det faglige arbejde, nemlig ved at det bliver integreret i partiforeningens øvrige arbejde. Det er vores indtryk at den faglige håndbog er blevet vel modtaget. Vi har i december udsendt en ny for 1990, hvor vi også har prøvet at beskrive hvordan en fraktion skal arbejde.

FAGLIGE NYHEDSBREVE

Et andet krav fra det faglige landsmøde var at informationen til de faglige kontaktpersoner skulle styrkes. Det mener vi i meget høj grad, at have efterlevet. Vi har udsendt OK-information, Nyhedsbrev om Fagbevægelsen og indvandrerne, kommentarer om politikken på Christiansborg, dokumentation, økonomiske notater m.m.

Vi håber i den kommende periode at kunne holde det samme niveau, men hører selvfølgelig gerne om der er brug for anden information, ligesom vi selvfølgelig gerne vil vide, hvordan den er blevet modtaget og brugt. Der har været en række opfordringer med forslag til lokale initiativer der lokalt kunne tages.

FAGLIGT KARTOTEK

Som led i styrkelsen af det faglige arbejde lokalt, har vi i november, på den medlemsliste kassereren i partiforeningerne får, skrevet hvilken fagforening vi har registreret de forskellige medlemmer i.

Hermed får den faglige kontaktperson forhåbentlig et godt redskab til at fremme de lokale faglige aktiviteter, som kan bidrage til at vi får styrket vores arbejde i de enkelte klubber og fagforeninger.

FAGLIG ORGANISATIONSKONFERENCE

Vi skulle i september have holdt en konference for de faglige kontaktpersoner. Konferencen skulle diskutere det faglige arbejde for det kommende år, herunder erfaringer fra det lokale faglige arbejde.

Der kom desværre for få tilmeldinger og konferencen blev aflyst.

Der blev endda forsøgt telefonisk at få fat i alle de faglige kontaktpersoner, for på denne måde at sikre den nødvendige repræsentation. Det skete ved rundringning fra FLU's medlemmer.

Vi må derfor diskutere hvordan vi i højere grad kan fremme og understøtte de faglige kontaktpersoners arbejde lokalt som centralt.

FAGLIG SKOLING

Der blev også på landsmødet i 1987 kraftigt efterlyst at Fagligt Landsudvalg tog initiativ til at få arrangeret skolingskurser.

Landsmødets ønsker om, skolingskurserne står ikke mål med de tilmeldinger vi fik, for vi har faktisk måtte aflyse en række af kurserne fordi interessen ikke var stor nok. Der blev gennemført et i Fredericia.

Skolingsmaterialet er færdigt nu og skal blot redigeres af en journalistisk medarbejder, så kan det udsendes, og dermed bruges lokalt.

Vi vil fortsat gerne på central plan tage initiativer til landsdækkende faglige kurser. Men vi må naturligvis nærmere have præciseret, hvilke områder og hvilke emner, I mener vi skal dække.

FAGLIG KONTAKT

Vi har fortsat udgivelsen af Faglig Kontakt med cirka 4 numre om året. Vi vil gerne i redaktionen fremme at bladet bliver mere temaorienteret, meget gerne gennem interview, for vi mærker meget, at mange faglige ikke er så skrivende som andre.

Som et forsøg er der i januar nummeret af FOLKESOCIALISTEN, indlagt et indstik af Faglig Kontakt. Hermed får vi bladet ud til alle medlemmer, og håber ad denne vej at få sat fokus på den faglige politik og gjort flere aktive.

Vi afventer spændt om I synes det er denne vej vi skal gå. Eller om vi skal udsende bladet som hidtil, og at partiforeningerne så fortsat skal abonnere på det.

SOCIALDEMOKRATIETS FRIMURERLOGER

I fagbevægelsen har vi fået de socialdemokratiske frimurerloger at mærke. De har haft en afgørende indflydelse på forbundskongresserne, og det daglige arbejde i bevægelsen. Målet for socialdemokraterne er selvfølgelig at fastholde fagbevægelsens ensidige tilknytning til socialdemokratiet. Derfor stemmes der ved valg ikke efter kvalifikationer men efter partibog.

Det skader fagbevægelsen og bidrager til at medlemmerne forholder sig passive og måske forbliver uorganiserede.

Socialdemokraterne bruger fagbevægelsens organisationsapparat til at fremme egne politiske mål, hvilket vi meget kraftigt må bekæmpe. Det er klart at med det apparat i ryggen er de organisatorisk meget stærke, men det skader fagbevægelsen at den fortsat arbejder på den måde og derfor er vi imod.

Vi har den opfattelse at mangfoldigheden også skal have sit indtog i fagbevægelsen, det etparti system der råder her skal brydes, så det først og fremmest bliver det faglige der er udgangspunktet. Det er det faglige fællesskab og medlemmernes interesser der kommer i højsædet.

Udviklingen i Østeuropa viser, at man ikke i det lange løb kan opbygge valgsystemer, som kinesiske æsker, hvis eneste formål er kunstigt at holde bestemte folk ved magten.

Det bliver en af fagligt landsudvalgs hovedopgaver at få forsterket vores arbejde i fagbevægelsen, at få vores egne medlemmer aktiviseret, til at fremme en demokratisering af fagbevægelsen. Vi ønsker en politisk fagbevægelse, men ikke en fagbevægelse der ensidigt er bundet til et parti.

FRAKTIONER OG BRANCHER

Vi har også i denne periode arbejdet for at styrke branche- og fraktionsarbejdet.

I oktober fik vi stiftet en brancheklub for henholdsvis BUPL og DKA. De skal nu holde nogle amtsmøder, for at sikre at der bliver en basis til at kunne samles på landsplan.

Vi har naturligvis holdt tæt kontakt til de eksisterende brancher og fraktioner.

I januar måned afholder vi et fællesmøde, hvor fraktioner og brancheledelserne er inviteret til, så vi fælles kan diskutere deres struktur og tilknytning til Fagligt Landsudvalg.

Vi har økonomisk fået de tilskud til branche- og fraktionsarbejdet som vi har bedt om, så indtil nu er det ikke her stopklodserne ligger.

I forbindelse med kongresserne har vi, hvor der var grundlag herfor, samlet de delegerede til møder i forbindelse med kongresser, og det er gået fint ved flere f.eks. SID, LO.

Brancheledelserne får samme information som de øvrige kontaktpersoner. De har fået tilbudt at det kan sendes til branchebestyrerne.

Vi håber at det faglige kartotek partiforeningerne nu ligger inde med, giver større faglig aktivitet og lokal indflydelse.

Vi skal også i den kommende periode sikre at vi fremmer en tættere koordinering vore tillidsfolk imellem.

FAGLIGE KVINDER

Vi har i fagligt landsudvalg haft nedsat et kvindelandvalg, IRON MAIDENS, som har arbejdet med at få gjort SF-kvinderne mere aktive om faglige spørgsmål.

Der var således arrangeret en konference i juni, som vi desværre måtte aflyse, den har sikkert ligget for tæt på EF-valget.

Vi vil i det kommende år forsøge at arrangere en ny konference om kvinder og det faglige arbejde.

DET FAGLIGE ARBEJDE I SF

Det politiske- og organisatoriske arbejdsprogram har været Fagligt Landsudvalgs kompas i de sidste to års faglige aktiviteter.

Sidste og forrige landsmøde krævede, på baggrund af en kraftig kritik, at det organisatoriske arbejde blev oprioriteret, at Fagligt Landsudvalg og sekretariatet blev mere udsat, skolearbejdet blev iværksat og informationssiden blev styrket.

Vier af den opfattelse, at vi gennem en række aktiviteter har styrket det organisatoriske arbejde og dermed skabt grundlag for, at vore fagligt aktive kammerater står bedre rustet i den daglige kamp på arbejdspladserne og i bevægelsen.

Vi har haft en diskussion med partiets hovedbestyrelse om det faglige arbejde og SFs faglige profil. Der var bred tilslutning i hovedbestyrelsen til Fagligt Landsudvalgs linie og de initiativer vi planlagde.

Vi har haft en tilsvarende diskussion med partiets forretningsudvalg. Der var opbakning til at fortsætte med et højt informationsniveau overfor de fagligt aktive og en opfordring til at samle de fagligt tillidsfolk til politiske møder. Forretningsudvalget ville sikre den nødvendige økonomi.

Tilbagegangen ved de seneste valg har medført en strammere økonomi for partiet og der-

med også for det faglige arbejde.

I en større spareunde måtte vi acceptere, at sekretariatets halvdagsmedarbejder blev fyret. Vi pegede på andre besparelser, men fik ikke opbakning hertil.

Vi har nu en aftale med partikontoret om hjælp til det administrative arbejde og forskellige servicefunktioner.

Det er klart at besparelserne vil medføre en forringelse af servicen overfor brugerne af sekretariatet. Det nyvalgte Faglige Landsudvalg må diskutere hvordan vi fremover prioriterer vore kræfter.

Der har også i Fagligt Landsudvalg været diskussioner om vores egen struktur, nogle har ment udvalget var for stort og skulle skræres ned til 11 mennesker, andre har ment at hele udvalget skulle på valg hvert 2. år, nogle har ment udvalget skulle vælges geografisk.

Det bunder i at der har været lidt for stort fravalg til nogle af møderne, og vi har diskuteret en ændret arbejdsform, så arbejdsplanerne mellem sekretariatet og udvalget blev klarere.

Det bliver op til det kommende udvalg at afklare dette, for vi har valgt ikke at gøre landsmødet til et spørgsmål om hvilken struktur fagligt landsudvalg skal have.

Men det er klart, at man bør nøje overveje at stille op til fagligt landsudvalg. Det er et arbejdende forum, og med det arbejdsprogram der er lagt op til, forventes det at alle yder en indsats.

Men alt i alt mener vi at vi har efterlevet de beslutninger landsmødet pålagde os med det 2-årige arbejdsprogram der blev vedtaget i 1987.

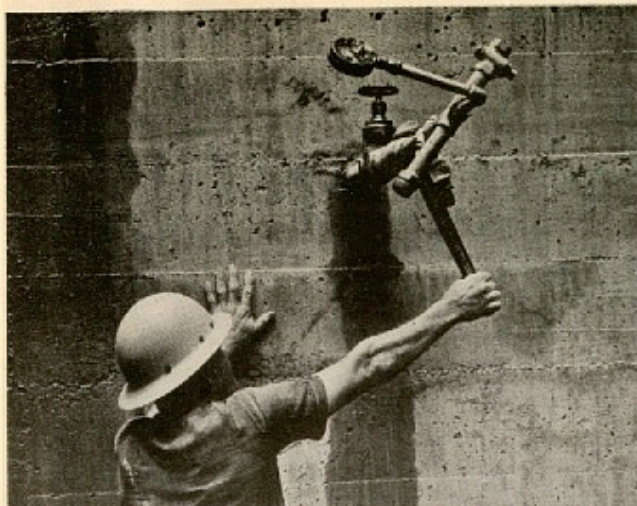
SF's FAGLIGE LANDSUDVALG

Husk SF sommerfestival

22-24 juni på Fyn

side 10

FORSLAG NR. 1

ARBEJDSPROGRAM FOR

SF's FAGLIGE LANDSUDVALG 1990-1991

1. Udarbejdelse af et nyt fagligt program, der forelægges det faglige landsmøde til godkendelse i 1991. Fagligt Landsudvalg får til opgave at fremme en bred debat i partiforeningerne. Fagligt Landsudvalg nedsætter et udvalg til at lave debatoplægget. I udvalget skal repræsentanter udenfor Fagligt Landsudvalg også have sæde.
2. Fremme arbejderflertalsdebatten i fagbevægelsen, med det formål at få aktiviseret arbejdspladser, klubber og fagforeninger i kampen for at erstatte den borgerlige regering - med et arbejderflertal. Fagligt Landsudvalg skal også være aktiv i udviklingen af politikken for et arbejderflertal.
3. Deltage i partiets diskussion om socialisme år 2000. Dette skal bl.a. ske ved at forslaget til ny handlings- og principprogram, bliver behandlet på det faglige landsmøde i oktober 1990.
4. SF skal på arbejdspladser, tillidsmandsringer og fagforeninger, arbejde for at den enhed, der blev skabt med fællesorganisationerne 1. maj, skal udbygges det kommende år. Fagligt Landsudvalg skal udsende materiale til partiforeningerne herom.
5. Afholde møder/konferencer om udviklingen af vores program for offentligt ansatte, om vores fremtidige og aktuelle politik for dette område. Bidrage til omstruktureringen indenfor den offentlige sektor, med det formål at sikre de offentlige ansattes aktive deltagelse heri.
6. Gennem udarbejdelse af oplæg til diskussion skal SF arbejde for, at de kvalitative krav får en central placering ved overenskomstforhandlingerne 1991.

FLU's arbejdsgrundlag er landsmødets overenskomstdokumentation.

7. At rejse en debat blandt faglige aktive om SF's forslag til en pensionsreform.
8. Det pålægges Fagligt Landsudvalg at arbejde for, at der til valg til interne og eksterne poster i SF, for en bredere sammensætning så kvinden/manden fra gulvet også blive repræsenteret.
9. Fagligt Landsudvalg pålægges at arbejde for at flere kvinder bliver fagligt aktive, det skal blandt andet ske gennem afholdelse af en faglig konference herom.
10. Fagligt Landsudvalg skal kritisk følge lovgivningsarbejdet på følgende områder: A-kasserne, arbejdsløses uddannelsesmuligheder, arbejdsmiljø, ligestilling, tryghedsreform og det arbejdsretlige system.
Fagligt Landsudvalg skal understøtte folketingsgruppen med udspil på disse områder.
11. Fagligt Landsudvalg skal arbejde for at fagbevægelsen bliver aktiviseret i kampen mod racisme, og at i fagforeninger hvor der er behov herfor, skal der nedsættes indvandrerudvalg.
12. Kampen for et bedre indre- og ydre miljø skal opprioriteres. I fagbevægelsen skal vi arbejde for at der rejses krav til produktionens tilrettelæggelse og de enkelte produkter så de opfylder arbejdsmiljøprogrammet.
13. Styrke det internationale faglige samarbejde. Det arbejde der foregår på Nordisk plan skal udbygges. Det samme gælder forholdet til de socialistiske partier i Øst- og Vesteuropa.

ORGANISATORISKE INITIATIVER

1. Udsende fagligt som politisk materiale til vores faglige kontaktpersoner i partiforeningerne. I den forbindelse skal Fagligt Landsudvalg udsende nyhedsbreve om aktuelle faglige og politiske spørgsmål. Informationsmateriale skal give den faglige kontaktperson mulighed for at understøtte partiforeningernes faglige aktiviteter. Samt skabe mulighed for at faglige og politiske problemstillinger bliver diskuteret i partiforeningerne.
2. Sikre fortsat udgivelse af Faglig Kontakt. Fastholde bladet som et blad for SF'ere, og i den forbindelse kan bruge Folkesocialisten, således at faglig kontakt nogle gange om året kommer som et indstik heri.
3. Styrke den faglige skoling gennem initiativer på amtsplan, samt ved at Fagligt Landsudvalg bistår når der skal arrangeres kurser. Som grundlag herfor udsendes i februar 1990, det faglige skolingsmateriale.
4. Fagligt Landsudvalg skal gennemføre opøgende arbejde overfor partiforeningerne og amtsorganisationerne for at styrke det faglige arbejde i partiforeningerne og fagbevægelsen.
5. Afholde en konference for de faglige kontaktpersoner.
6. Udarbejde en Faglig Håndbog til brug for vores aktive medlemmer.
7. Sikre en koordinering blandt vores tillidsfolk, gennem afholdelse af møder og udsendelse af informationer.
8. Arbejde for en styrkelse af vores branche og fraktionsarbejde, sikre de små brancher og fraktioners økonomi til udsendelse og til mødeafholdelse for ledelserne.

SF's Faglige Landsudvalg

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk